Sedět doma a koukat se z okna není taková zábava jako někam vyrazit. A v době, kdy se všude rozjíždí vánoční trhy a komerce se utrhla z řetězu, to platí dvojnásob. A pokud jste trhy v Praze nebo ve Vídni už viděli a máte pocit, že je to stejně všechno na jedno brdo, a nebo tam prostě jezdí každý a Vy chcete něco extra, pojeďte do Londýna!

Doprava

Česko – Londýn

Ale od začátku, jak se tam dostat? Pokud nemáte týden dovolenou a pevný žaludek na cestu autobusem, nejspíš to vezmete letecky. Můžete letět z Brna, Prahy nebo Ostravy, zkuste společnosti WizzAir, EasyJet nebo RyanAir. S RyanAirem přistanete na Stanstedu, odkud se do města dostanete autobusem. S WizzAirem zase přiletíte na Luton, a odtud autobusem musíte (pokud chcete být „ekonomičtí“). Z Lutonu bych doporučil EasyBus, je levnější, ale většinou vyprodaný – rezervujte si to předem! Nebo normálně National Express, dražší, ale nemusíte nic řešit, prostě dojdete na nástupiště 10, které je hned před Vámi, když vylezete z letištní haly, zaplatíte, sednete, jedete.

Městská hromadná doprava (MHD) v Londýně

Když už jste v centru, to jest např. Victoria Coach Station nebo Baker Street, nejspíš půjdete na metro, abyste se ubytovali a mohli vyrazit po městě. A tady to začne být zajímavé…

Začne to epizodou, jak si koupit jízdenku a zbytečně se nenapálit. Takzvané Signle fare jízdné vypadá velmi lákavě a připomíná náš systém – zaplatím, dostanu papírovou jízdenku, cvaknu si jí při vstupu, a při výstupu mi ji turniket sežere. Ale je to strašně předražené a já Vám povím, jak jezdit za polovic. Single fare si totiž kupujete odněkud-někam, resp. na nějaký počet zón a tarif je nadsazený.

Levnější možnost se jmenuje Oyster card, spojitost s ústřicemi mi sice uniká, ale je to taková modrá plastiková kartička s čipem, na kterou si dobíjíte kredit. Vždy přitisknete při na turniket při vstupu a při výstupu, z kreditu Vám bude odečtena příslušná částka. Tarif je zhruba poloviční oproti Single Fare.

Pro nákup Oyster card můžete použít automaty v zastávkách metra. Ale teď průšvih – jedny automaty pouze dobíjejí kredit a jedny automaty na výdej nových karet. Dobíjející automaty berou mince, bankovky a karty. Výdejní automaty pouze mince a karty. Karty bez magnetického pruhu Vám nejspíš nebudou fungovat, Visa Electron je totálně nepoužitelný, Maestro jsem neodzkoušel, ale bude na tom nejspíš podobně. MasterCard jsem si zapomněl, takže s 10 librovkou jsem bezradně v noci přešlapoval před automatem a říkal si – co teď? (Jo ve dne, to můžete jít k okýnku a jste v pohodě, ale spousta letů přistává až večer) Ono totiž za Oyster card se platí záloha 5 liber a minimální počáteční vklad je taky 5 liber. Takže nějaký chytrák vymyslel automat, kde musíte naházet 10 liber v mincích! (pokud nemáte kartu)

Naštěstí byl poblíž otevřený obchůdek s pečivem a chápavý výraz prodavače naznačoval, že nejsem první, kdo uvízl v tomto dokonalém systému automatů. Takže buď si vezměte hodně mincí, pořádnou kreditku/debitku (a ne ty šmejdy co naše banky s oblibou rozdávají), nebo bankovky a víru v otevřený obchod v metru.

Na co si dejte s Oyster card pozor – když si nepípnete při výstupu, tak systém neví, kolik zón jste ujeli a napálí Vám maximální poplatek, který je daleko za hranicí toho, co byste zaplatili za Single fare. Průjezd zónou 1 je speciálně zpoplatněn vyšší částkou, pokud tedy někde poblíž ní přestupujete a podaří se vám zóně 1 vyhnout, použijte při přestupu růžové pípáky, které systému vysvětlí, že jste opravdu do zóny 1 nevlezli a přestoupili jinde.

www.CestovaniSvetem.cz

Bydlení

Tohle asi každý řešíme po svém, mě se dost osvědčil Booking.com. Akorát úplně nevěřte recenzím, protože když si chce recenzent od srdce postěžovat, tak tam tu recenzi nedají. Vhodným doplňkem je pak třeba TripAdvisor, nebo naprosto drze necenzurovaný blog jako třeba ten náš!

Poštěstilo se mi bydlet ve velmi drahých hotelech přímo v centru. Pokud v nich bydlíte běžně, tak to znáte, ale pro ostatní to třeba bude vtipná informace. Jedním z hotelů byl St. Martin's Lane, poblíž Trafalgar Square. Pět hvězdiček, jo to jsem si dopřál. Ale ty benefity! I v zaplivaném motelu v Dallasu byla Wi-fi zdarma. Tady se však platí 10GBP za den! Pokoj nebyl nijak extra velký na ty peníze, ale ve vybavení byla i žehlička, fén, a jedna eurokonverze zásuvky. (Pozor, Británie a Irsko používá ty své divné ploché kolíky, ale naštěstí napětí mají stejné. Pokud jste siláci a nevadí Vám zničit jak zástrčku tak zásuvku a opravdu nutně potřebujete něco nabíjet, tak s použitím hrubé síly se evropské kulaté kolíky dají narvat do Britských plochých, ale musíte po tom chvilku skákat… ale to je zase jiná story) V pokoji jsou nastražené i různé sladkosti, balená pitná voda, atd. Ale poblíž vždy leží papír s ceníkem a ty ceny opravdu stojí za to… A abyste se z toho nevykroutili, tak si předem musíte na recepci autorizovat platbu 100 liber na kartě, která neodejde, pokud se žádné z těch věcí nedotknete. Dobrá zpráva je, že s žádnou kartou nebyl problém.

Druhý hotel byl Nadler Soho poblíž Soho square. Asi tak poloviční cena, ale trochu zádrhel. Měl jsem s sebou Maestro a Visa Electron debitky. A ani jednu nepřijímaly. Cena byla (ač poloviční než za hotel předtím) poměrně nekřesťanská a takovou hotovost jsem s sebou vážně neměl. Na moment to vypadalo, že budu bydlet v krabici pod Tower Bridge, ale poblíž byl naštěstí bankomat. Samozřejmě když se pokusíte vybrat tak velkou částku z karty, tak Vás banka ustřihne. Jednu kartu jsem vyždímal do limitu. Zbývalo ještě sehnat 80 liber. Na druhé kartě bylo málo peněz. Z té jsem vyždímal 60 liber a zbylo mi na ní 153 Kč, asi nade mnou někdo držel ochrannou ruku, že jsem dostal alespoň těch 60GBP. Po kapsách jsem vylovil ten zbytek a s hrstí bankovek (samozřejmě, že to z těch bankomatů leze po dvackách) šel zaplatit. Sláva. Jinak byl ale Nadler Soho celkem fajn. Pokojík byl zhruba stejně velký jak v St Martin's Lane, ale vybavení o 100% lepší. Ovšem po vstupu byla totální tma. Cvakám vypínače a nic. Že musím někde něco zapnout, to jsem věděl, ale tma byla jak v pytli, tak si to zkuste najít. Nakonec jsem našel slabé červené světýlko a dotkl se kartou, kterou se odemykaly dveře. Pokoj ožil. Hurá, plácnu s sebou na postel… a pokoj zase zhasl. Karta se musela vložit a ponechat.

Součástí vybavení byla i Smart televize, na které jste si museli najít přihlašovací údaje k Wi-Fi. K dispozici byl i HDMI kabel, RJ-41 kabel (to jest normální ethernetový síťoví kabel, pokud vám v notebooku nejde Wi-Fi). Fén, žehlička… ale to hlavní: kuchyňka s mikrovlnkou, talíři, miskami, příbory, hrnky, skleničky. K dispozici byla i konvice a čaj a káva zdarma. Kávu, čaj a konvici jsem zažil i v 3* hotelu v Dublinu, ale celou kuchyňku včetně kohoutku s filtrovanou pitnou vodou, to jsem viděl prvně. Chápu, že 5* hotely jsou o tom, že jste bohatí a za luxus si klidně připlatíte. Ale tohle jsou takové praktické základní věci a přijde mi strašně hloupé, že „horší" hotel je nabízí v základu, pro mě osobně je to mnohem komfortnější.

Co v Londýně?

No cokoliv! Aktuální program a informace najdete na stránkách města Londýn. Rychlá doporučení jsou – Trafalgar Square a stromeček (a galerie hned vedle se vstupem zdarma). Oxford Street a Regent Street, místní by Vás nasměrovali i na Sloane Square. Já se zašel podívat do Hyde Parku na Christmas Wonderland. Vypadá to jako hodně kolotočů, ale jsou tam i stánky se vším možným. Jen mi pořád vrtá hlavou, proč velkou část plochy zabírala Bavarian Village, plná Biergartens a všude samé Wursty… Himl, však jsem jel do Londýna, abych viděl i něco jiného než co je za humny! Tak jako tak ale určitě nebudete litovat. Jen se připravte na to, že kupní síla liber je trochu jiná než ta naše.

www.cestovanisvetem.cz

www.CestovaniSvetem.cz